

ناگهان زلزله آمد (۲)
خانه و کوچه تکان خورد (۲)
خنده ی لبهای تو با آمدنش مرد (۲)
کو کجاست کودک
وای وای جان پریشان
کوچه ات خانه ات در هم و ویران
ناامید بر سر ویرانه نشستی (۲)
منتظر یآوری یک دل و دستی (۲)
آدم آمدی دستان
خانه ی آغوشمان
سوی تو باز است
می روی استوار پیش بسوی تو و
هر جا که نیاز است (۲)